

lokale Administration derude eller i Moderlandets Stilling til Øerne. Og i hvert Tilfælde vilde det være uretfærdigt at overse de store Vanskeligheder, som de forskellige Guvernører have haft at kæmpe med. Jeg tror ogsaa, at man af Kommissionens Betænkning maa faa det Indtryk, at vore vestindiske Øer gennemgaaende ikke i Henseende til Administration eller hele Tilstanden i økonomisk og social Henseende staa tilbage for de vestindiske Øer, der staa under andre Staters Herredømme.

Jeg skal derefter gaa over til Ministeriet for offentlige Arbejder. Først maa jeg berøre et Emne, der har været Genstand for Omtale af forskellige Talere, og som til en vis Grad i øvrigt ogsaa berører Finansministeriet. Det er Omfanget af de Udgifter, der opføres paa Finanslovens og Statsregnskabets § 27 og Uoverensstemmelsen paa Statsregnskabet for disse Udgifters Vedkommende mellem den faktiske Udgift og de Bevillinger, der findes opførte. Dette Spørgsmaal har to Sider og er ogsaa blevet behandlet fra to Sider, en formel og en reel. Den formelle Side er bleven fremdraget af det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen), til Dels ogsaa af det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen), den reelle Side af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Det første er Spørgsmaalet om den regnskabsmæssige Opstilling af Bevillingerne og Udgifterne, det andet er Spørgsmaalet om Forsvarligheden af den Maade, hvorpaa Regeringen har bragt disse Bevillinger til Anvendelse eller har undladt at bringe dem til Anvendelse. Jeg skal tage hvert af disse Spørgsmaal for sig. Hvad angaar det første, den formelle Side af Sagen, det regnskabsmæssige, saa vilde jeg under andre Forhold have megen Betænkelse ved at dvæle synderlig derved. Thi hvor interessante end Regnskabs-spørgsmaal kunne være, plejer det ikke at være dem, der virke i høj Grad underholdende paa Tilhørerne, og i Betragtning af den store Stofmasse, jeg har at behandle i Dag, nærer jeg nogen Betænkelse ved at lægge saa meget Beslag paa Tingets Opmærksomhed. Men naar jeg ikke desto mindre ikke kan lade dette Spørgsmaal ligge, eftersom det nu en Gang er fremdraget, er det særlig af Hensyn til, at Tinget tællersaa mange nye Medlemmer. De ældre ere jo inde i hver en Krog og hver den mindste Enkelthed af Finansloven og Statsregnskabet; men de nye Medlemmer kunde maaske let faa en urigtig Opfattelse af Forholdene, hvis jeg ikke med

nogle Ord klarlagde, hvorledes Forholdet er. Enhver ved, at det er Finansloven, som er Grundlaget for Statshusholdningen, saaledes at der paa Finansloven optages et samlet Overslag over de Indtægter og Udgifter, som man venter i det kommende Finansaar. Da imidlertid Finansloven planlægges 3 Fjerdingaar før Finansaarets Begyndelse, og altsaa henimod 2 Aar, før Finansaaret løber ud, er det givet, saaledes som menneskelig Forudseenhed nu en Gang er, at det er umuligt, at Finansloven kan komme til at stemme i alle Enkeltheder med de virkelige Forhold. Der vil komme til at melde sig navnlig en Mængde ny Udgifter i Aarets Løb, og dem optage vi da paa Tillægsbevillingsloven. Men foruden disse Udgifter, som saaledes finde deres Lovhjemmel gennem Tillægsbevillingsloven, er der et Moment til, som bevirker en Uoverensstemmelse mellem det, som opføres paa Finansloven og det, som endelig kommer ind i Statsregnskabet, nemlig, at der uundgaaeligt vil forefalde en stor Del Indtægter og Udgifter vedrørende Finansaaret, som dog først komme til at passere efter den 31. Marts Kl. 12, da Finansaaret slutter. Da det nu vilde være uhensigtsmæssigt at lade Indtægter og Udgifter, som i Virkeligheden vedrøre det forløbne Finansaar, føres over til et nyt Finansaar, som de ikke vedkomme, i større Omfang end nødvendigt, har man indført den Praksis, at Indtægter og Udgifter vedrørende det afsluttede Finansaar, som passere inden 1. Juli, endnu regnes med og optages i Regnskabet for det forløbne Finansaar. Disse 3 Maaneder, som kaldes Supplementsperioden, give altsaa Mulighed for, at det endelige Regnskab kan komme i nøjere Overensstemmelse med Bevillingerne, end det ellers vilde være Tilfældet. Naar ærede Medlemmer ville slaa op i Kasseregnskabet, som er aftrykt paa en af de første Sider i Statsregnskabet, ville de se, at der i det sidst forløbne Finansaar har været saa store Beløb som 5—6 Millioner som Indtægtsrestance og henimod 10 Millioner som Udgiftsrestance, der ere blevne førte over paa det afsluttede Statsregnskab, uagtet de i Virkeligheden først ere passerede noget senere. Men for saa vidt der endnu er Udgifter tilbage, som ikke blive afholdte, inden Supplementsperioden løber ud, bliver det nødvendigt at genbevilge dem, idet den Bemyndigelse, som Regeringen har til at give Pengene ud — i alt Fald formelt — kun gælder for det Finansaar, inden for hvilket Bevillin-